

‡ El petit arbre (teatre infantil)

ESCENA 14 (última)

De dia. Mates de romanís i esbarzers. El PETIT ARBRE al mig, com sempre. Entra la MOSCA atabalada i posant-se les mans al cap.

LA MOSCA: Oi, he tornat a perdre el bolso! On punyetes me l'hauré deixat? *(Al públic:)* Nens, que heu vist un bolso petit i vermell? Eo, què me'n dieu? Algú ha trobat el meu bolso? *(Anirà buscant pel terra mentre entra el nen GERARD a despedir-se del PETIT ARBRE).*

GERARD: Vinc a despedir-me. Demà marxem. L'autocar ens recull a les 9 del matí. Que et vagi tot molt bé a la vida, Petit-Arbre-Sol. Ahir li vaig dir al senyor que vigila la masia que planti uns quants arbres aprop teu, perquè no t'avorreixis tant. A veure si em farà cas. *(Agafant alguna cosa del terra del fons escènic):* Mira, rere els romanís, una cosa petita i vermella! Què serà?

EL PETIT ARBRE: *(Campanetes)* Deixa-ho prop meu. *(El GERARD deixa al terra prop de l'arbre el bolset vermell);* és d'una bona amiga i després li ho donaré. *(La MOSCA des del fons escènic s'alegra, s'apropa, agafa una cosa petita vermella i surt contenta saludant l'arbre en silenci, només amb la mà alçada).* Bon viatge! Tu demana-li al teu alcalde que abans no faci les coses s'imagini que és un arbre.

GERARD: Ja m'agradaria que fóssis tu l'alcalde de la ciutat, Petit-Arbre. Potser algun dia les coses s'arreglaran.

EL PETIT ARBRE: Potser. Mentrestant sempre pensarem l'un en l'altre.

GERARD: I amb una mica de sort potser l'any que ve et tornaré a veure. Adéu. Si fóssis una nena et diria 't'estimo'.

EL PETIT ARBRE: M'ho pots dir igual. Es pot estimar de moltes maneres.

GERARD: És veritat. I totes són bones.

EL PETIT ARBRE: Un petó. I sort. *(Campanetes).*

Penombra. Sala només amb l'arbre. Pausa de mig minut abans d'encendre les llums i mentrestant so d'ocells silvestres de fons.

Fosc.